

Giới thiệu Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương

Truyện Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương của tác giả Mạn Hiên kể về một cô gái gặp tai nạn giao thông đã xuyên không về quá khứ. Và cũng tại đây cô đã gặp được người tình của mình.

- Mạc Cổ Hiên (nữ chính): khá hán tử và thẳng tính, thiên kim tiểu thư
- Tiêu Long (nam chính ngôn tình cổ đại): tính tình khi trẻ con, lúc lại điềm đạm --> con người hoàn hảo;), Nhị Hoàng tử
- Ý Nhiên (nữ phụ ---> ác): sở trường: hại người, nghề nghiệp: ghen ăn tức ở
- Tiểu Tuyết: a hoàn dễ thương

giới thiệu thể thôi nhé:) còn nhiều nhân vật phụ

các bạn nghĩ sao về tình yêu xuyên không? liệu nó có được bền vững? có rất nhiều chuyện xuyên không với nhiều mô- típ nhân vật theo nguyên mẫu.

mình sẽ cố gắng để làm nó mới mẻ. mọi người ủng hộ truyện online nhé.

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sự Cố Bất Ngờ

Cổ Hiên thay vội vàng chiếc áo sơ mi trắng để tới trường. nó như nhanh hơn trong mọi việc. xuống nhà chưa kịp chào mẹ nó, vội chạy đi, mẹ nó chỉ kịp nhìn nó với cái bóng vừa gầy vừa thấp (1m6) . đánh xe ra gara , nó phóng vội

Chiếc xe đi trên đường không cần biết có ai. Bỗng chuông điện thoại reo lên

- Tới đây , đợi mẹ khoảng 3 phút nữa nhé.

- Bà nhanh lên hộ tôi cái

Bên kia đầu dây là bạn thân của nó: Linh. Nó lái xe như phóng nhanh hơn. Bỗng:” kít.....roành”. chiếc xe phanh gấp nhưng vẫn tông thẳng vào một chiếc ô tô khác. Mọi thứ xung quanh đều quay cuồng rồi nó ngất lịm đi.

Chương 1: TA đang ở đâu?

- Tiểu thư, người tỉnh rồi. chị làm em sợ quá, có biết là phu nhân rất lo cho tiểu thư không?

- Mày nói gì thế linh? Hôm nay mày bị dờ à ? tự nhiên gọi tao là “ tiểu...tiểu..”

Chưa nói hết câu , nó cứng họng lại. nhìn xung quanh có vẻ không giống nhà nó. Tivi đâu? Tủ lạnh đâu? Gara đâu? Nghĩ rằng mình đang mơ, nó tự tát mình mấy cái.

- Tiểu thư sao lại làm thế? Sao lại tự làm khổ mình thế kia?

- Bạn là ai thế? Sao mình lại ở đây?

- Tiểu thư đừng làm em sợ nữa , em là tiểu tuyết đây mà. Em là a hoàn từ bé của tiểu thư đây

- A hoàn?

- Vâng đúng rồi.

- Thế hiện tại mình đang ở đâu vậy?

- “Mình” là gì hả tiểu thư? Thường ngày người toàn nói là ‘ta ‘ thôi mà. Người đừng làm em sợ nữa. người đang ở phủ chứ đâu? 1 tháng trước người ngã xuống hồ, bất tỉnh đến giờ.

- Ngã xuống hồ? vậy ta là ai ? ta bao nhiêu tuổi

- Người đừng làm em sợ huhu... người là Cố Hiền còn gì

“ Cố hiền ? sao tên mình vẫn vậy? sao mình lại ở đây? hay chỉ là mơ?.....xuyên không ? trời ơi, mình xuyên không rồi sao? “

- Hiền nhi à, cuối cùng con cũng tỉnh lại rồi. suốt một tháng qua, mẫu thân đã tìm cho con rất nhiều đại phu mà không thể chữa trị được. cầu ơn trời phật cho con gái ta tỉnh lại

- Bà là ai ? ta quen bà sao?

- Con đang nói gì vậy? ta là mẫu thân của con đây mà.

- Mẫu thân ? mẹ ta đâu có như thế?

- Thừa phu nhân, từ khi tiểu thư tỉnh lại người ăn nói rất hàm hồ, vu vơ ạ.- tiểu tuyết nói

- Con bé này, không phải mất trí rồi chứ. Hiền nhi à , đừng làm mẫu thân sợ . tiểu tuyết , mau truyền ngự y. con à nghỉ ngơi cho khỏe, mẫu thân phải ra ngoài có chút chuyện, ngự y sẽ đến xem bệnh cho con . lâu ngày chưa ra khỏi phủ rồi, ta sẽ kêu tiểu tuyết dẫn con đi dạo phố được không?

Nó không nói gì để cho tất cả người ra ngoài, cánh cửa đóng lại. lúc đầu nó còn thấy vui vì có thể xuyên không, nhưng giờ lại muốn khóc quá. “ mẹ ơi, mẹ đang ở đâu vậy? con sợ lắm. sao có nhiều người lạ thế? Mình là ai? Rốt cuộc mình đang làm gì ở đây? Mình có nên bỏ chạy hay không?” nó tủi thân vì chẳng ai hiểu nó, nó phải dùng thứ ngôn ngữ vốn ở trong cổ xưa.

- Tiểu thư, ngự y tới rồi.- tiểu tuyết mời ngự y xem bệnh cho nó

Lúc sau, ngự y nói:

- Tiểu thư đã không còn vấn đề gì rồi, chỉ tĩnh dưỡng vài ngày là sẽ khỏe thôi

- Nhưng tiểu thư nhà ta sau khi tỉnh lại như một người mới, thậm chí là không nhớ tên mình

- Thật vậy sao? Ta nghĩ đây là chứng mất trí nhớ tạm thời, một thời gian sau sẽ trở lại con người cũ thôi.

nói rồi , ngự y xin cáo lui. Nó vẫn không nói gì, mặt buồn rầu. cả ngày chỉ ở trong phòng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiền Hiền, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Thiên Du Ta Gặp Ngài- Đồ Biến Thái!

- Tiểu thư ơi, dậy đi ạ, giờ này đã là canh Ngọ rồi.

- Canh Ngọ là gì thế? Máy giờ rồi?

- Giờ là gì ạ?

- À à không có gì. Canh Ngọ là trưa rồi à?

- Vâng, người mau thay đồ rồi đi thỉnh an vương gia và phu nhân đi. Đồ của người em đã chuẩn bị sẵn rồi đây ạ

Tiểu tuyết nói xong rồi đưa cho nó một bộ váy. “ trời ơi, cái gì thế này? Sao lại công kênh thế? Mẫu này là sao ? mặc thế nào?” nó nghĩ.

- Tiểu thư có cần em thay dùm không ạ?

- có chứ. Ta có biết mặc đâu.

- người nói sao ạ?

- ý ta là người ta rất ngại không tiện thay y phục

Thế là tiểu tuyết cho người hầu lui xuống. cô bắt đầu từ chiếc váy trắng kia. Đó là một chiếc áo choàng dài tới chân nhưng vải mỏng để mặc ở trong. Sau đó , cô khoác lên người nó một chiếc áo dài màu hồng, thay y phục xong nó thấy mình giống các cô tiểu thư trong phim quá.

- Sao lại là màu hồng? Nhìn nó sến quá.
- Chẳng phải tiểu thư vẫn rất thích màu hồng sao?
- Nooooo. Màu của ta là màu đen
- Tiểu thư không biết sao, lão gia nghiêm cấm mặc y phục đen mà, mà tiểu thư vừa nói gì cơ? Nâu...nâu...nâu là gì?
- Là không đó. Thôi ta đói rồi, em đi lấy ta ít thức ăn rồi ta muốn đi chơi xem kinh thành như thế nào.
- Vâng

Nói rồi tiểu tuyết lui xuống, một lúc sau sai nha hoàn mang đến cho nó một bàn thức ăn đầy. nó chưa kịp ngạc nhiên thì lại đến lượt thứ hai. Nó ngồi vào bàn và ăn theo cảm hứng bởi chả biết món nào ra món nào.

- Ta muốn đi chơi, mau đi với ta.
- tiểu thư không thỉnh an lão gia ạ?
- không,ta muốn đi chơi, kinh thành chắc chắn có rất nhiều soái cưa
- không được đâu, lão gia sẽ đánh chết em mất
- aiza... nhiều lời quá, người không đi thì ta đi mình vậy

Nói rồi nó chạy ra khỏi phủ, đi theo dòng người đang đổ xô tấp nập về một phía. Tiểu tuyết và đám nha hoàn cố chạy theo nó.

+++... trời tiết đẹp, nam chính lên sân...

Thiên thu , hoàng tử nhà ta đi khảo sát dân tình ở chốn kinh thành, như lời tiên tri của một tiên ông’’ vào đúng này người đi thị sát , sẽ gặp được định mệnh của đời mình’’. Tuy không tin mấy nhưng Tiêu Long vẫn cố kéo dài thời gian . hắn cố nín lại ở các hàng quán xá ven đường ,hắn thấy lạ vì một cô tiểu thư trong có vẻ khuê các, nux tính lại đứng tranh co với người ta. Ngỡ tưởng cái bóng hồng sẽ ôn hòa với mọi người nhưng không’’ nữ nhi bây giờ đúng là khó đoán qua bề ngoài mà’’ - hắn nghĩ

- Bà chủ sao cái này đắt thế?
- Tiểu thư à, cây trâm này rất hợp với người đó, giá cả chúng tôi đều bán rất hợp lý không có gì là quá cả
- 1 cây trâm mà lấy tận 1 cục vàng mà không đắt sao
- Tiểu thư, cuối cùng cũng đuổi kịp người rồi- tiểu tuyết hốt hải chạy đến.
- Em đến đúng lúc lắm, mau cài với ta nào.
- Em thấy cây trâm này kĩ xảo rất tinh tế , mà sao tiểu thư lại có ngân lượng?
- Lúc ta chạy ra đến cửa phủ thì thấy 1 thùng bé, ta không biết là gì nên mở ra, ta tùy tiện lấy 1 thỏi v .
- Đó là tiền lão gia và mọi người trong phủ tiết kiệm để tiếp tế dân nghèo mà.
- Không quan trọng, em xem cây trâm này hợp với ta không?
- Dạ hợp.

Bất giác nó cảm thấy như có một bàn tay lạ chạm vào cơ thể nó, đôi tay ấy đặt lên eo rồi xoa và gò mông. Nó quay lại bắt chợt chạm mặt hắn. nó không ngần ngại tát hắn 1 bạt tai. Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn về phía nó, ai cũng nghĩ nó sẽ có 1 kết cục bi thương

- Người? Người?... là ai mà dám đánh ta?
- Ta là ai? Ta là con người. loại đàn ông đề tiện bị ỏi. giữa thanh thiên bạch nhật dám giờ trò đồ bại, dám sờ mông ta à?
- Hãy cẩn thận cái miệng nhà người, người biết ta là ai không?
- Chẳng phải chỉ là 1 nam nhi hảo sắc hay sao?
- Ta là hoàng tử đó .

- Thôi đi, nghĩ gì mà lừa ta, ai cũng làm việc như người rồi nói là hoàng tử thì xong chuyện à , để ta thay cha mẹ người dạy loại con không ra gì như người.

Nó lấy đà văng 1 cái tát giáng trời vào mặt hắn. Hắn đỏ ửng mặt, quay lại nói

- Hồn xược dám đánh cả hoàng tử, người đâu, mau bắt ả lại cho ta- hắn quát to rồi chợt nhớ ra hắn đang trong trang phục dân thường nên không mang binh lính đi theo.

- Thôi đừng ảo tưởng nữa . nhìn mặt thì có vẻ đẹp trai ai ngờ lại là một tên háo sắc chứ? Tiểu tuyết chúng ta về thôi, ta thấy ghê tởm loại người này lắm

- Này này ta không có háo sắc, ta không làm , này này.....

Hắn gọi theo nhưng chẳng ai để ý. Hắn tự hứa sẽ nhớ mãi cái bạt tai này. Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ép Hôn

Cố hiên từ buổi dạo chơi kinh thành trở về lảo bầm ‘’ nhìn mặt thì được đấy, soái ca thế mà lại đi làm việc đấy. nếu như người mà ở thế giới của ta xem có bị đánh cho một trận tím mặt tiền không? Hừ? hoàng tử gì chứ? Làm gì mà gặp được hoàng tử ? theo mình thì những con người đây chỉ nhân hạ sống trong sung sướng chứ có quan tâm gì tới nhân dân?’’

Bước vào cửa phủ, mẫu thân của nó đã ra âu yếm

- Hiên nhi, con đi dạo kinh thành có vui không? Có khác gì khi trước không?

- Khác là sao ạ? Lần đầu con đi mà. Phong cảnh thì chẳng có gì vì toàn người là người, chưa đi được đâu thì gặp tên biến thái vô lại làm con tức chết quay về luôn

Mẫu thân không nói gì chỉ cười trừ và bảo

- Phụ thân con đang đợi ở Mạc viện, mau tới đó nghe phụ thân chỉ bảo đi

- Mạc viện là ở đâu con có biết đâu ạ?- nó hỏi ngờ ngác

Chợt nhớ con mình mới khỏi bệnh, phụ nhân cất công đưa thiên kim tới Mạc viện.

- Hiên nhi, con tới rồi à? Có biết ta đợi lâu lắm không?- mạc tướng quân nói

- Đây là cha con sao?- nó quay sang hỏi mẫu thân

- Con bé này, sao lại quên cả cha đẻ rồi, ta là cha con đây

- Dạ, hiên nhi chào cha

- Hiên nhi à, cha thấy con cũng đã trưởng thành rồi, nhan sắc cũng thuộc hạng nhất nhì trong kinh thành, tuổi thì đã 18, cha tính.....

- Cha tính làm gì? Gả con ư?- nó nói xen vào

- Đúng vậy, cha tính gả con cho nhị hoàng tử.

- Không. Con không đồng ý, con không muốn lấy chồng sớm đâu

- Con phải hiểu cho người cha này chứ. Con nhìn xem không mấy khi hoàng thượng ban ơn cho nhà họ Mạc chúng ta . lần này ban ơn chính là cơ hội để nhà ta có quan hệ trong hoàng cung. Con nên vì cả cái phủ này mà đồng ý đi

- Cha không thương con à? Sao cha lại áp đặt như thế? Thế là ‘‘tào hôn’’ đó cha biết không? Con phải có quyền quyết định chứ?

- Con à, từ trước tới giờg toàn là cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy, hơn nữa nhà ta đang ngày càng thất sủng với thoàng thượng, cha mẹ không có gì ngoài con hết nên con hãy hiểu cho cha đi – mẫu thân nó khuyên

- Không. Cha mẹ lấy có đâu ra làm thế? Sao lại lấy hạnh phúc của con ra để lấy sự sùng ái của hoàng thượng? thế không phải là kết hôn mà là bán con.....

- Nghịch tử!

Lời nói của nó chưa dứt thì Mạc tướng quân đã quát nó và giáng cho nó một cái tát. Mặt nó đỏ ửng lên, mắt roi nước mắt, từ bé mẹ nó chưa bao giờ đánh nó cả. vậy mà hôm nay, một người không quen biết lại đánh nó .

- Không nói nhiều nữa, ngày mai theo ta vào hoàng cung dự yến tiệc

Phụ thân nó bỏ đi buông lại lời nói đó. Nó chạy về Cố viện , ngồi trong phòng khóc rức

“ mẹ ơi, con phải làm gì đây? Tại sao con phải kết hôn với người chưa từng gặp mặt chứ? Hức.. hức... tại sao con lại khổ thế này? Thế này là bán con chứ không phải gả con?.... xuyên không sao lại khổ đau thế? Mẹ ơi, con nhớ mẹ quá. Đến bao giờ con mới được trở về đây? “

Nước mắt nó tuôn không ngừng nghỉ, mặc dù không phải là con gái thực sự nhưng nó rất oán hận phụ thân nó.

- Tiểu thư ơi, dậy đi ạ , người phải đi dự yến tiệc với lão gia rồi .

- Sao? Sáng rồi sao?

- Dạ. tiểu thư mau dậy để em thay y phục cho người

Nó uể oải ngồi dậy, ngáp ngắn ngáp dài, nó hết to

- Sao ngày tận thế đến nhanh thế? Sao chết rồi

- Tiểu thư ăn nói hồ đồ quá, sao lại nói thế chứ?

- Em thì làm sao hiểu được

- Em hiểu chứ, tiểu thư phải có phúc lắm mới được gả cho nhị hoàng tử đó. Nghe nói đó là vị hoàng tử ưu tú nhất trong 5 vị . – tiểu tuyết vừa nói vừa thất nơ ở váy cho nó

- Ưu tú hay không thì cũng như nhau cả thôi, ta muốn về nhà!!!! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Yến Tiệc

“ xui 8 đời mới xuyên không về cái thế giới này. Soái ca chưa thấy lại đi làm vợ người khác.kháng thì cũng chả kháng được, thuận thì chết đi cho rồi, thôi thì cứ chống cự được lúc nào thì chống vậy” nó nghĩ trong đầu

- A ui, đau bụng quá cha ơi, con đĩ giải quyết cái đã

- Con nha đầu này đừng có giờ trò nhá, không qua được mắt cha đâu- cha nó quát

- Cha ơi, con phải đi lấy chồng thật sao? Con chưa biết mặt phu quân con thế nào mà?

- Mọi sự hôm nay là để ch hai đứa gặp nhau đây

“ thôi xong, hiên ơi là hiên, mày mất đời rồi” nó tuyệt vọng gào thét trong suy nghĩ. Ra đến cửa phủ, nó trèo lên kiệu mặc cho cha đưa về đầu thì đi

Triều đình hôm nay thật nhộn nhịp nhưng nơi tổ chức yến tiệc lại là ngự hoa viên trong cung của hoàng thượng. tiếng đàn của đám thị nữ, tiếng cười nói của rất nhiều quan lại. hoàng thượng từ ngự cung bước ra, ai nấy im lặng nhìn theo bóng dáng đầy sát khí ấy. hoàng thượng của vương triều nhà Mạc (do mị tự nghĩ ra chứ không có trong sổ sách đâu) luông khiến người ta bất ngờ bởi tính cách khá thất thường của người. khi thì lạnh lùng đầy sát khí, lúc lại trẻ con hết mực, khi thì quả quyết lúc lại yếu mềm hơn người

- Các khanh bình thân , hôm nay trẫm không nhắc tới việc triều chính nên mọi người cứ tự nhiên

- Vâng, tạ ơn hoàng thượng- tất cả đồng thanh nói

“ oa kia là cụ của cụ của cụ của cụ của tổ mình ư? Ngẫu thế không biết? sao đẹp trai quá. Soái ca đây chứ đâu? Nếu mà không phải là hoàng thượng thì chắc mình yêu luôn. Uy quyền quá, thống trị kinh khủng, thế nào mà họ Mạc được coi là hoàng tộc , thì ra bh mình mới biết” nó nghĩ từ xa

- Lúc trước trăm có bàn bạc với các khanh về hôn sự của nhị hoàng tử Mạc Tiêu Long và nữ nhi nhà Mạc tướng quân Mạc Cổ Hiến, hôm nay nhân dịp cái ái khanh có mặt đông đủ , ta sẽ nói rõ cụ thể hơn và lấy ý kiến của mọi người

- Thần phản đối! hai ngược họ Mạc không thể đến với nhau !

- Đúng đó- nó bước ra đằng hoàng nói

- Con bé kia, đi về chỗ đi- cha nó nhắc

- Theo thần thì hôn sự này rất hợp lý, một bên là hoàng tử khôi ngô tuấn tú, một bên là thiên kim tiểu thư xinh đẹp nhất nhì thiên hạ, một bên lo tốt việc nước, một bên cầm kì thi họa. thật là xứng đôi- một viên quan khác lên tiếng

- Ta thấy ý kiến của khanh rất đúng, ta rất ủng hộ hôn sự này, mau tìm ngày lành tháng tốt cho cúng nó thành thân để ta mau có cháu bé.- hoàng thượng nói

- Thừa bệ hạ, con phản đối!- Ý Nhiên

- Công chúa sao lại bác bỏ ý kiến của trăm?

- Chắc bệ hạ cũng biết rằng con và nhị hoàng huynh luôn yêu thương nhau từ nhỏ, hai người chúng con là thanh mai trúc mã. Mặc dù lấy hiệu là tứ công chúa nhưng ai cũng biết con là con gái của vua cha vương quốc Hậu đế (do mình nghĩ ra , nước láng giềng). con xin hoàng thượng ban hôn cho con và Long ca ca để tình cảm của hai nước thêm bền vững

“ yeah ! sống rồi, cuối cùng ông trời đã nghe thấu nỗi khổ của mình để cho người xuống cứu mình.” Nó mừng thầm

- Không được , ta coi con là con gái của ta sao có thể đồng ý hôn sự này?

- Nhưng ...

- Không nói thêm nhiều , mau truyền nhị hoàng tử và Cổ hiến ra để mọi người gặp mặt

Thế là xong , cuộc đời nó chấm dứt từ đây, nó éo là bước lên phía trước rồi chạm mặt người không nên gặp .v

(mọi người cho mình nhận xét nhé) Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ta Có Khác Gì Người Đâu, Hai Ta Cùng Khổ Mà....

- Sao lại là người?- nó nhìn hấn và hấn nhìn nó rồi đồng thanh nói

- Hai con nói sao cơ ? chẳng lẽ hai người gặp nhau rồi sao?

- Dạ chính hấn là người.

Nó chưa kịp nói hết thì đã bị hoàng tử bịt chặt miệng lại và nói sát bên tai “ nếu không muốn bị làm trò cười thì tốt nhất đừng nói nữa..” . cái miệng nhỏ xinh của nó dường như đã nghe lời của hấn, nó không nói nhưng không có nghĩa là đồng ý lấy hấn . thái độ của nó và hấn đều chống cự khi hoàng thượng ban hôn nhưng cũng vô dụng.

Trên đường về phủ, nó thấy sao mà chán thế? Cuộc sống bế tắc rồi, hàng thượng đã định ngày kết hôn là 2 ngày nữa. sao mà đột ngột thế?

Nó lê thê như người mất hồn ở khắp nơi. Hai ngày đó trôi qua thật là nhanh, mỗi sáng nó mở mắt ra là lại là một nỗi lo về cuộc sống hôn nhân. Nó sợ cuộc sống sau này của nó như mẹ nó, nhưng nó lại cảm thấy mẹ vẫn may mắn hơn nó bởi mẹ và ba nó còn được quyết định đến với nhau còn nó thì không.” Thôi kệ , kháng cự cũng chả làm được gì, dù sao thì mình cũng đang xuyên không, chỉ là mượn thân thể người khác thôi mà, sau này mình sẽ về

noi thuộc về mình thôi”

Ngày lành tháng tốt đã đến, người ra kẻ vào phủ linh đình. Quả cáp chồng chất. mẫu thân thì tới phòng của tân nương giúp con gái mặc y phục và chải tóc. Nó nhìn như một bà hoàng chứ không phải là một hoàng phi tương lai. Khoác trên mình một bộ trang phục toàn sắc đỏ do thợ may mà thái hậu đích thân chọn, tóc cài tá châm vàng. Người nó là một cây đắt tiền. với khuôn mặt đơm buồn thê lương của nó hiện tại và bộ váy tân nương mà nó mặc thì không khác gì một con người luôn lắng suy tư và bí ẩn

ở phủ của hoàng tử cũng không kém phần linh đình. Đội ngũ chuẩn bị đi rước hoàng phi cũng rất hoành tráng, chỉ có mỗi điều là tân lang ủ rũ và Ý Nhiên thì khóc suốt mướt

hắn cười trên một con bạch mã buộc chùm đỏ từ từ tiến về phủ học Mạc. dân tình bách tính hóng như xem hội. ai cũng chúc phúc cho đôi uyên ương này. Ngựa dừng chân, kiệu hoa hạ xuống cũng là lúc nhị hoàng tử bước xuống xin dâu. Mẫu thân nó khóc còn nó thì mới chỉ rom róm. nó khóc vì nó mất đi tuổi xuân vốn định ngắm trai đẹp . mẫu thân đưa nó ra tận kiệu rồi nó bước lên kiệu như bước vào con đường khác của chính cuộc đời mình

kiệu hoa xuất phát đưa nó về phủ hoàng tử. từ nay sẽ thành ngôi nhà của nó.

Thời gian trôi như thước phim. Nó bái đường với hắn trong sự chúc phúc của mọi người trừ công chúa. Rồi Tiểu tuyết đưa nó về tân phòng để chuẩn bị đồng phòng hoa chúc.

Tân lang không nóng lòng động phòng vì thế mà cứ “ quấy” bên ngoài. Đến lúc cuộc vui đã tàn, số phận của hai người cùng đi vào bế tắc.

Đẩy cửa phòng ra, hắn thấy nó ngồi lâu ở đó không hề nhúc nhích – nó đang ngủ gật. hắn khẽ vén khăn tân nương bằng tay rồi nhìn nó.” Thật xinh đẹp” – hắn nghĩ

Bỗng nó nhận ra như có một vật thể đứng trước nó và chuyển động, nó bừng tỉnh

- Ngươi dám nhìn trộm lão nương ư- nó hét toáng lên
- Ta thấy ngươi không nhúc nhích nên mới mở ra xem chứ ai thèm nhìn trộm loại ăn vạ như ngươi.
- Dám nói lão nương ăn vạ ? hôm nay ta phải sống mái với ngươi.
- Được, chúng ta thì uống rượu
- Ai sợ ai chứ

Hai người tiến về phía bàn rượu. ly thứ nhất nó thấy được vị đắng của rượu, đắng đến suýt khóc. Còn Tiêu Long thì vẫn tỉnh bơ

Ly thứ hai, rượu đã thấm vào người , nó lảo bầm

- sao đòi ta lại khổ thế chứ? Bị ép hôn. Thời buổi nào lại lôi cái thứ lạc hậu ra để áp đặt lên người khác chứ. Ta con phải gặp oppa của ta
- đúng là ăn nói xằng bậy

Nói rồi hắn ngồi uống tiếp còn nó thì say rồi. hai ly thôi , nữ nhân mà.

Khi cả hai cùng say khướt hắn nói

- Ta cũng có khác gì người đâu, hai ta cùng khổ mà Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: May Là Chưa Có Gì

-aaaaaaaaaaaaa!

Nó kêu toáng lên làm cho tất cả người hầu đều chăm chú nhìn vào phòng của tân lang tân nương tối qua

- Làm gì mà hét toáng lên.....aaaaaaaaaaaaa!cút mau !- hắn cũng kêu to không kém phần long trọng

- Người ! người... ai cho người nằm cạnh lão nương hả ?
- Lão nương gì? Người có biết là ta là nhị hoàng tử đó không?
- Dù người có là thái thượng hoàng thì ta cũng mặc kệ . nói ! tối qua người đã làm gì ta?
- Làm gì hả? ta cũng nhớ không rõ cho lắm nhưng....
- Nhưng gì mà nhưng hả, người đã cướp của ta đúng không
- Người đừng tưởng bỏ , ta có phải đi cướp thì cũng không bao giờ cướp cái đồ của cô đâu. Với lại quần áo cô nhìn vẫn kĩ lưỡng lắm

Nghĩ lại thấy có lý, nó không truy cứu nữa. “ mai mà tên biến thái này vẫn còn chút lương tâm không thì tấm thân này chưa kịp trao cho người tương lai bị cướp mất”.

-thỉnh an hoàng phi và nhị hoàng tử, hai người dậy rồi à? Hoàng thượng mời hai người sang cung để ngự cảnh ạ!

-ừ ta biết , người mau lui đi

-vâng

-nghe thấy chưa? Mau chuẩn bị đi, đừng làm hoàng thượng đợi lâu – hấn quay sang nói với nó

-người đi thì cứ đi , liên quan gì tới ta? Ta muốn đi dạo kinh thành với tiểu tuyết hơn.

-sao cô tỏ ra chậm hiểu hay cố tình ngu dốt thế hả? Người mời cả hay người chứ đâu riêng ta?

- ờ ta chậm hiểu đấy thì làm sao? Con người thì là đồ biến thái, đồ con lợn.

-người...thôi bỏ đi, mau đi chuẩn bị đi, đừng có làm lãng phí thời gian nữa.

-không cần người phải nhắc, IQ ta lớn hơn người nhiều đó- nó vùng vằng đi ra cửa

“’’ IQ?’’ là gì ta? Tại sao cô ta lại dùng những ngôn ngữ lại thế? Tối qua còn kêu mình “đẹp trai , soái ca” còn hỏi cái gì mà “phây... Phây.. bú:c.v”, lại còn nói vớ vẫn muốn về thế giới của mình nữa chứ. Thôi bỏ đi, cô ta bị điên mà, bất tỉnh 1 tháng mới tỉnh chắc bị tâm thần rồi”

Nó đi vào phòng mà tiểu tuyết dẫn tới

- Tiểu thư à, hôm qua hai người đã... Chưa?

- Con bé này, sao lại nói như thế? Ta không bao giờ để tên háo sắc chạm vào người ta đâu nhé.

- Tại em thấy tắt đèn sớm nên em mới nghĩ thế ạ

- Yên tâm đi...mà tỳ nữa gặp hoàng thượng ta có chút hơi lo. Em đi sát bên cạnh ta có gì nhớ nhắc ta nhé.

- Tiểu thư quên rồi à. Trong hoàng gia thì em chưa được vào. Người yên tâm, nhị hoàng tử chắc chắn sẽ giúp đỡ người

- Cái tên háo sắc đấy á? Sao em không nói sớm làm ta cãi nhau với hấn 1 trận lại còn chửi hấn nữa chứ... không được, tỳ ta phải tỏ ra vẻ ngoan hiền thực nữ mới được

- Haha... thôi để em giúp tiểu thư thay đồ, chải tóc

Sau đó, nhị hoàng tử cùng hoàng phi lên kiệu tới cung, trên đường, nó vẫn chẳng thèm nói 1 câu. Tới cung khi kiệu hạ xuống, đại hoàng tử đã ra nghênh đón/ trông dáng vẻ thì rất giống đã đợi rất lâu rồi.

- Kính chào đại hoàng tử, muội là Cố Hiên , hoàng phi của nhị hoàng tử, Tiểu Long- nó nhanh nhẹn cúi chào

- Không cần đa lễ, rượu mừng ta đã uống chỉ mong hai người hạnh phúc trăm năm

“sao cô ta lại như thế? Thay đổi nhanh quá? Trúng gió rồi sao?”

(mọi người cùng nghĩ kết nào) Đăng bởi: admin

Chương 7: Ngoan Quá Cơ

Sau khi hành lễ với đại hoàng tử, nó trở nên ngoan ngoãn lạ thường, nghe lời răm rắp của phu quân. Tiểu tuyết đã nói với nó “ trong cung tuyệt đối không được làm điều gì tùy tiện, chỉ một chút sơ suất thì cũng mất mạng như chơi, có nhị hoàng tử cũng thế chứ được” nên nó mới thế.

- Thịnh an hoàng thượng hoàng hậu, hoàng tử mẫu. hoàng thượng, hoàng tử mẫu vạn tuế vạn tuế vạn tuế
- Các con bình thân, đều là người trong nhà cả không cần đa lễ
- Vâng ta ơn hoàng thượng

Hôm nay, có mặt đông đủ con cháu trong hoàng cung. Đại hoàng tử Tiêu Ngạn, Nhị hoàng tử Tiêu Long cùng hoàng phi Cố Hiên, tam hoàng tử Tiêu Du, tứ hoàng tử Tiêu Hạo, Ngũ hoàng tử Tiêu Thủy và công chúa Ý Nhiên (Tam và ngũ là phụ thôi). hoàng hậu luôn có thiện cảm với công chúa, nay Cố Hiên lại trở thành con dâu nên trở nên căm ghét nó, luôn nhìn nó bằng ánh mắt đầy thù hận giống như ánh mắt của ả (Ý Nhiên).

- Nghe nói con dâu ngoan của ta cảm kì thi họa đều tinh thông. Nhân dịp mọi người ở đây, mau biểu diễn cho họ cùng xem nào
- Cái gì cơ?
- Con nói sao?
- Dạ không ạ, hôm nay Hiên nhi bị mệt, mong hoàng hậu để hôm khác con sẽ chịu phạt hộ hôm nay
- Con là do bị mệt hay không muốn vậy?- hoàng hậu lại tiếp tục nói
- Con thấy tỷ không phải bị mệt đâu ạ. chắc là tỷ không muốn khoe khả năng của mình thôi, chứ cả cái kinh thành này ai mà chả biết Mạc Cố Hiên là một người con gái hiền thực tài giỏi chứ?- ả nói
- Mau ra thể hiện đi- hần ghé sát tai nó
- Nhưng ta không biết làm gì!!!- nó quát nhỏ lại

Nhìn hai người tai sát tai, mặt sát mặt mà ai cũng mừng vì vợ chồng hòa hợp nhưng ai biết rằng có khi trời sắp thì nó với hần mới hòa hợp. sau một hồi bất lực, nó đành ra đánh đàn. Nó gảy từng dây lên, ôi âm thanh sao mà chói tai chẳng ra loại nhạc gì cả. cũng đúng thôi, vì đó là lần đầu tiên nó nhìn thấy thứ đó mà.

Tiếng đàn của nó khiến ai ai cũng bật cười, người cười ra tiếng, kẻ bịt miệng. nó thấy rất nhục nhã. mặt đỏ ửng như quả cà chua.

- Thôi dừng lại đi- hoàng thượng ra lệnh
- Hoàng phi đừng đùa như vậy chứ? Có phải người đang cố làm mọi người cười không?- Ý Nhiên nói
- Ta .. ta...- nó ấp úng
- Công chúa đừng cười thê tử ta nữa. chắc tại tối quan ta làm nàng ấy mệt quá nên giờ không có tâm trạng đánh đàn mà. Tất cả mọi việc là tại ta
- “ tên háo sắc này bị làm sao thế? Tốt lạ thường “

Nói rồi hần tới chỗ nó, nắm tay dắt về bàn tiệc

- Nào ngồi đi, đừng sợ, không ai cười nàng đâu- hần ân cần nói
- Ngươi... ..
- Ngươi gì mà ngươi, phối hợp tý đi – hần nháy mắt
- ờ... .. thank you phu quân, đều tại chàng hết, làm người ta thấy hổ thẹn kinh khủng cơ – nó nhõng nhẽo
- thanh... .. thanh gì á
- không có gì, cảm ơn đó. yêu quá cơ- nó véo má hần

hai người thể hiện tình cảm một cách dăm khiến ả vô cùng tức giận. thề rằng không thể không trả thù Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Điều Kiện Của Ta Sao?

Buổi ngự cảnh diễn ra ngoài sức mong đợi của nó. Hai người thân thiết nhau cứ như vợ chồng thật khiến cho Ý Nhiên hết sức nhức mắt. vừa về đến phủ, nó đã phi vội vàng phòng của tiểu tuyết như 1 người bạn

- Em đoán xem hôm nay thế nào?
- Không phait tiểu thư đã làm việc gì sơ suất rồi chứ?
- -không không làm gì có chuyện đó- nó tự vỗ ngực
- Vậy thì có truyện gì ạ?
- Hôm nay, hần đã giúp ta khôi mất mất mặt trước mặt mọi người đó
- Thật ạ?
- Ta cũng không ngờ hần lại tốt đến thế, chắc chắn là bị sốt
- Em biết ngay mà, chỉ cần thiếu thư ngoan ngoãn thì hoàng tử nhất định sẽ giúp người
- Ta thấy tứ hoàng tử tiêu hạo rất đẹp trai, ta thích.
- Suyt, tiểu thư nói nhỏ thôi, hoàng tử mà nghe thấy thì gay đó
- Không được,t nhất định phải đi hỏi cho ra nhẽ

Nói tời, nói bứt tốc chạy về phòng. Vừa mở cửa

- Aaaaaaaaaaaa!ra ngoài
- Ngươi... ngươi.. ngươi mau mặc ngay y phục vào cho ta. Sao lại thoát y giữa ban ngày thế
- Đây là phòng của ta, ta thích thoát y lúc nào thì thoát.
- Hử người quên rồi à, đây là phong của ta nữa mà
- Có phải ngươi đã rình sẵn ở ngoài chờ khi ta cởi đồ rồi chạy vào không?
- Ngươi nghĩ sao? Trình độ tự suongs hơi bị cao đấy
- Nói tóm lại ngươi là đồ biến thái
- Còn ngươi là loại con trai háo sắc
- Thôi ta hòa đi, từ giờ đừng gọi ta là đồ biến thái , háo sắc nữa- hần giảng hòa
- Lần này lão nương không tính toán là may rồi, con như cho ngươi qua, đồ biến thái
- Ngươi...
- Ta muốn hỏi ngươi 1 chuyện
- Nói mau
- Tại sao...tại sao... ngươi lại giúp ta

- Vì ta có tình thương muốn loài , ai gặp khó khăn ta cũng giúp thôi
- Nói đi, có điều kiện gì không
- Không, tình thương của ta vô căn cứ lắm. đến con chó t a cũng thương huống chi người hơn con chó- hần cười gian
- Được đấy tiêu long nhưng lão nương không muốn nợ nần ai hết, có điều kiện gì thì cứ nói, lão nương sẽ làm
- Sao cô lắm chuyện thế nhỉ? Đã bảo là không cần rồi mà
- Nhưng ta không muốn nợ ai cả
- Thôi được rồi, ta lại khổ độ chúng sinh thêm lần nữa. đợi ta nghĩ

Hần suy nghĩ hần 10s rồi quay sang nói

- Ta đói, mau đi làm điểm tâm cho ta
- Hà? nấu ăn á?

(mọi người cmt đề mị có động lực viết tiếp nhé, nhớ nhận xét nha <3) Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Cơm Ta Nấu Thế Nào?

-Đừng nói với bốn hoàng tử là cô không biết nấu cơm đấy nhé - đương nhiên , người thấy một thiên kim tiểu thư nào phải cắt mình xuống bếp nấu cơm không ? - thế còn nói ta ra điều kiện

- thôi được . Ta sẽ hạ thấp mình xuống để nấu cho người . Ăn đồ ta nấu xong dù người có chết cũng không hối tiếc đâu

Nói xong nó quay đi . bước xuống căn bếp của phủ Nhị Hoảng tử mà thấy vô cùng choáng ngợp. rộng đẹp. nhìn qua đã đủ chỗ cho 20 người sinh sống. người hầu nhìn qua đã thấy toàn những người giỏi. bỗng 1 nô tỳ chạy ra

- Thịnh an hoàng phi, không biết người xuống đây có việc gì ạ?
- Không có gì đâu, chỉ là ta muốn tự tay nấu cho hoàng tử chút đồ ăn thôi
- Người không cần phải thế đâu ạ , có gì cứ để chúng nô tỳ hầu hạ
- Aiza không cần đa lễ , ta làm được mà, yên tâm. Mọi người cho ta mượn bếp chút nhé, bọn cung hứa sẽ không làm cháy phủ
- Hoàng phi vui tính quá, nếu có việc gì thì cứ gọi cho chúng nô tỳ
- Được, cảm ơn nha

nói rồi, đám nô tỳ cáo lui để một mình nó tung hoành trong căn bếp . “oa toàn những thứ gì thế này. Sao mình không biết đây là gì ta? Giả như tiểu tuyết không ra ngoài thì có phải thuận lợi rồi không? Thôi đành tự lực cánh sinh vậy ” nó nấu ăn theo cảm tình thôi, nấu là để cho có nhưng cũng rất có tâm , nó hì hục nhóm lửa khiến mặt đen xì ra.

Đợi đến lúc mặt trời lên đến khuya hoàng tử mới được ăn, đói meo. Nó dọn cơm lên mà nhìn sao người thảm hại vô cùng. Con đầu hình tượng của một tiểu thư nữa?. tay áo thì xắn lên tới bả vai, tóc thì bụi lên, còn váy thì buộc lại cho dễ đi lại

Nhìn nó , hần phát cười nhưng lại có chút thương hại

- Không ngờ tay nghề của cô cũng cao đó, trong một buổi chiều mà nấu những 10 món cho ta. Cô có lòng thật
- Đương nhiên, người nghĩ ta là loại người vong ơn bội nghĩa sao, nào mau ăn đi

Nó vừa nói vừa kéo ghế ra giúp hoàng tử ngồi xuống, hần gấp một miếng lên. Chao ôi sao mà miếng rau vẫn còn cả rễ. thôi thì tự nhủ mình là người có lòng khổ độ chung sinh, hần miễn cưỡng ăn vậy.

- Thế nào ? ngon không? – nó theo dõi hần từ lúc gấp miếng rau tới khi nuốt

- Ng...ngon...ngon.. ngon lắm- hần cười nói

- Ngon thì ăn nhiều vào nhé

- ừ thôi người đi nghỉ đi, để đó

- không được ta phải tận mắt chứng kiến người ăn cơ

- thế sao?

- Đương nhiên nhờ lúc ta đi người đồ bỏ thì sao, mau ăn đi cho nóng

Thế là hần miễn cưỡng nuốt , ăn toàn những món kinh dị: rau thì còn cả rễ, gà thì còn sống, cơm thì còn nguyên hạt... ăn xong bỗng hần kêu lên ‘’ ui cha, đau bụng quá... ‘’

- Sao cơ?- mặt nó biến sắc

- Ta...ta...ta

Chưa nói hết hần đã ngất xỉu, mặt như chẳng còn một giọt máu. Nó thì vô cùng hoảng sợ, chỉ mong hần đừng xảy ra một mệnh hệ gì Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Ngã Ngược :vv

Thái y bắt mạch, rồi nói:

- Thừa hoàng phi, nhị hoàng tử đã bị rối loạn thực vị do ăn nhiều đồ không hợp khẩu vị, thần sẽ kê thuốc rồi sai người nấu ạ

- Rồi, phiền thái y rồi

Sự việc hần bị ‘’ngộ độc thực phẩm ‘’ đã truyền sang phủ của công chúa. Điều đó khiến ả vô cùng tức giận. ả vội vàng chạy sang phủ của hần, đi thẳng vào căn phòng hần đang nằm. thấy nó đang canh ở đó, ả vội vàng kéo nó ra

- nói mau, có phải chính cô đã khiến Long ca ca ra nông nỗi này không?

- Ta chỉ cố gắng nấu cơm cho hần thôi mà

- Cố gắng? liệu đây là cô gắng hay là cố ý hả? người hại ca ca ta ra nông nỗi này rồi vẫn còn ở đó thanh minh?

- Ta cũng thấy rất hối hận mà, đó là sự việc ngoài ý muốn

- Người đừng từng chỉ nói ngoài ý muốn là ta cho qua. Con tiện nhân này, đừng từng ban sáng long ca ca giúp đỡ người thì là huynh ấy có cảm tình với người nhé

- Mong công chúa chú ý ngôn ngữ

- Người còn dám lên mặt với ta ? không hiểu tại sao thái hậu lại sủng ái người tới thế, người chỉ là một tiểu thư nhỏ bé, người là cái thá thì mà sánh được với nhị hoàng tử chứ?

- Đúng ta là 1 tiểu thư nhỏ bé nhưng ta đã thành phu thê với nhị hoàng tử, vì thế mà ta là tẩu tẩu của người , mong công chúa chú ý thái độ

‘’ bố.ppp’’ . ả tát nó 1 cái

- Tẩu tẩu ư? Người hại long ca ca ra ông nỗi này rồi vẫn còn mặt mũi để nói lý với ta. Bỏn cung không giết người là phúc 8 đời của người rồi

Mặt nó lạnh tanh đi, không nói gì, quay lưng lại roofiddi vào trong. Người nó như tỏa ra một sát khí. Không buông tha cho nó, ả kéo nó lại tiếp tục hành hạ. nó không hề dnahs lại, chỉ đẩy ả ra rồi bước vào phòng. Vì im lặng là sự khinh bỉ lớn nhất

Đợi ả đi rồi, nó ngồi sụp xuống đất, mặt úp vào đầu gối, ngồi khóc sụt mướt. nó tự trách bản thân mình rằng chính nó đã hại hấn ra nông nỗi này, nhưng nó chẳng oán hận ả bởi chính ả đã thay bản thân trừng trị nó. nó lê gối tới giường, chẳng thể tự cho mình cái đặc quyền bình đẳng, nó đành tựa vào thành ngủ vậy

Sáng hôm sau, khi hấn tỉnh dậy, thấy nó vẫn đang ngủ

“ sao cô ta ngốc thế? Sao lại ngủ ở đây chứ? Nhìn kia, sao lại khóc, mắt sưng lên rồi kia, sao mặt lại có vết sước thế kia?”

Hấn từ từ đưa tay ra khẽ lau hai hàng nước mắt cho nó, bỗng nó bừng tỉnh

- Người tỉnh rồi à? Xin lỗi, ta không nên bắt người ăn hết chỗ thức ă đó

- Không sao đâu, dù gì ta cũng ăn rồi mà, nhìn xem bây giờ ta cũng chưa chết – hấn cố tỏ ra vui vẻ

- người muốn đánh ta, trách ta thì cứ việc, không cần tỏ ra vui vẻ thế

- sao cô lại khóc thế? Ai ức hiếp cô?

- Khóc sao?

- ừ, vẫn còn nước mắt kia

nó đưa tay lên má, nhận ra mình khóc, nó lau vội rồi nói

- hahaaa ta có khóc đâu, chắc mơ ngủ thôi, ta đi rửa mặt đây

nói rồi, nó đứng vọt lên chạy đi, nhưng chân khựng lại, có lẽ vì ngồi cả đêm, nó không bước được tiếp mã ngã xuống- ngã ngược

-aaaa, đỡ ta- trong lúc mất thăng bằng nó đã kịp nói

Giây phút ấy trôi qua nhanh lắm, nó ngã thẳng vào giường, nhắm mắt 3s, nó mở ra, thấy mình đang nằm trọn trong vòng tay hấn. nó bất ngờ đẩy hấn ra, rồi nói

- không phải ta cố ý đâu

- cứ cho là thế đi, ta nghĩ người là quá cố ý chứ

- người

- nằm im nào, để ta xem. sao trên mặt lại có vết sước thế kia? Ai đánh cô đúng không?

- Đã bảo là không rồi mà.

Nó ngại ngùng đẩy hấn ra, chạy đi Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11:

Chính nhờ bữa cơm của nó mà Tiêu Long được thể ốm mấy ngày liền. hằng ngày, ả đi tới đi lui trong phủ của nó như của mình. ả ở bên hấn còn nhiều hơn nó chăm sóc hấn. người hầu làm việc của người hầu còn ả bắt nó làm việc như một người hầu. vốn dĩ tiêu tuyết là người hầu hạ cho hấn nhưng bây giờ, việc này thuộc về nó. nó đành phải ngậm ngùi chấp nhận.

Bưng chậu nước lên, nó ngồi dưới để rửa mặt cho Tiêu Long

- Nhẹ nhàng thôi, người không biết làm ả, đúng là đồ vô tích sự.

- Ta đã cố gắng nhẹ nhàng rồi nhưng phải có lực thì mới sạch được chứ.
 - Còn cái à, người muốn ta dạy dỗ người lần nữa chứ gì
- à dơ tay lên định tát nó bỗng có một cánh tay khác cản lại. Chính hắn đã cản lại.
- Long ca ca, huynh tỉnh rồi sao?
 - ừ, sao muội lại ở đây
 - chẳng phải vì ta lo cho huynh nên mới tới đây sao?
 - Còn Cố Hiên, sao cô ấy lại ngồi dưới như a hoàn?
 - Muội nói rồi mà tẩu không nghe, cứ nhất định phải chăm sóc tận tình cho huynh cơ.
 - Ta.....
 - Thôi được rồi, muội về phủ nghỉ ngơi đi, ta có chuyện riêng muốn nói với phu nhân
 - Vậy ta cáo lui , huynh nhớ bình phục nhanh nhé
- à quay lưng đi, còn hắn thì nhìn nó thương hại
- Sao phải làm thế hả? sao lại ngồi đây như người hầu?
 - Công chúa chẳng nói rồi sao , ta tự nguyện đấy- nó buông một câu vô tâm
 - Tự nguyện? ta chắc chắn rằng một thiên kim tiểu thư như cô thì không làm thế đâu. Nói mau, có phải hôm qua , công chúa đã đánh cô đúng không?
 - Công chúa là ai? Ăn được không? Ta có biết người đó đâu?
 - Đừng giả bộ nữa, có gì uất ức nói với ta .
 - Chẳng có gì phải uất ức cả, toàn là ta tự rước họa vào thân thôi.
- Hắn quan tâm thất bại đành lặng im, nó thì chẳng nói gì chỉ biết tiếp tục lau mặt. bây giờ mới có dịp để ý kỹ khuôn mặt của hắn. nổi bật lên là cái mũi cao và đôi môi mỏng, đôi mắt dài sao mà long lanh. Mặt hình chữ V
- Mặt này ở chỗ ta có phải thành soái ca rồi không?
 - Chỗ cô á? Soái ca là gì?
 - Soái ca là những minh tinh, nói tóm lại là một lũ khôn chuyên đi đánh cắp trái tim chị em phụ nữ
 - Cô nói gì kỳ lạ quá vậy?
 - Nói thật, ta đến từ một thế giới khác đó, ta vốn dĩ không thuộc về nơi này đâu
 - Tỉnh đi, chắc tại làm việc nhiều quá nên bị sốt rồi đúng không?- hắn vừa nói vừa đưa tay lên sờ trán nó
 - Đúng là nói ra chẳng ai tin ta mà, thôi thì tự thương lấy mình thôi Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Dạo Sông

Biết là hai bên giữa nó và à có sự bất bình nên hắn tìm cách để hòa giải sát khí giữa hai người. hôm đó, hắn hẹn hai người đi ngắm cảnh trên thuyền, để làm không khí bớt ngột ngạt nên hoàng tử đã mời thêm tứ hoàng tử đi cùng. Tiêu hạo thư thái ngắm nhìn cảnh vật trên hồ, còn hắn thì chỉ biết nghịch nước.

....

Nó với ả đi cùng nhau như nước với lửa. Bồng ả nói

- Người chắc cũng biết tình cảm ta giành cho Long ca ca là thật lòng, chúng ta quen nhau trước người
- Ta biết
- Nên tốt nhất người nên tránh xa huynh ấy ra
- Hai người thích tình tứ thế nào ta mặc kệ, còn lâu ta mới thêm đề ý tới tên thần kinh đó, thì thôi đành chịu cái tiếng là bị cấm sùng vậy
- Người, người nói gì cơ?
- Ta nói người với hấn như đôi gian phu dâm phụ đó
- Xem ra hôm nay ta phải dạy người một bài học

Bỗng nhiên, ả lao tới nó, như một phản ứng tự nhiên, nó đẩy ả ra, khiến ả lao thẳng xuống nước. không may là lúc đó bị hấn nhìn thấy, nhìn thấy nó độc ác đẩy ả xuống sông con ả thì vô cùng đáng thương. Hấn lao như phi tên xuống nước, cố tìm kiếm ả.

Còn nó thì bị bất ngờ vì có một lực nào nó kéo bản thân mình xuống nước, nó bị ngã vào dòng nước đang chảy siết. may mắn là có tứ hoàng từ nhìn thấy và lao xuống. ả dù biết bơi nhưng cố tỏ ra rằng mình cần giúp đỡ nhiệt tình nên khi cứu lên bờ vẫn ngất lịm, còn nó thì không. Từ nhỏ đã rất sợ nước. nó cố vùng vẫy, người ngày càng chìm sâu xuống. nhìn lên bầu trời, thấy mẹ nó đang cười, thấy nó đang cùng lũ bạn thân chơi đùa, thấy..... mắt nó nhắm dần lại

Khi ả tỉnh lại rồi thì hấn vẫn chưa thấy nó và Tiêu Hạo xuất hiện, trong lòng có chút bất an

- long ca, huynh đừng lo quá, muội nghĩ tẩu sẽ không sao đâu
- muội mau về phủ nghỉ ngơi đi, ta phải đợi đến khi nào tìm được phu nhân của ta nhờ ngài ấy có mệnh hệ gì thì sao
- huynh yên tâm, tẩu ca bơi giỏi như thế chắc chắn sẽ cứu được hoàng phi thôi
- mong là như thế.

Cuối cùng cũng thấy tứ hoàng từ xuất hiện, nó được đưa vào bờ, mặt lạnh tanh không còn chút máu.

- Mau đưa hoàng phi về phủ.- hấn lo lắng nói

Người hầu chuẩn bị kiệu, hấn vội vàng bế nó trèo lên để lại ả ở lại. ả nói

- Sao tứ ca phải cứu cô ta chứ? Rõ ràng là cô ta đẩy muội mà
- Tẩu tẩu đẩy muội, cái đó chỉ qua mắt được hoàng huynh thôi, còn ta thì không nhé. Đừng tưởng ta không biết là ai khiêu khích ai trước, ai đã kéo tẩu tẩu xuống nước
- Ta không có
- Không có? Hãy xem lại bản thân đi công chúa ạ, ta không nể tình ai đâu. Đừng có làm quá lên rồi để bốn hoàng tử vạch trần chân tướng

Nói rồi, Tiêu Hạo quay đi về phủ Nhị hoàng tử. để lại ả càng thêm tức giận Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tỉnh

Vừa về tới phủ, hấn đã vội vàng bế nó vào phòng rồi truyền thái y ngay lập tức. thái y bứt mạch rồi nói

- Thừa nhĩ hoàng tử, hoàng phi giờ đã không nguy hiểm gì tới tính mạng mong người đừng lo lắng quá

- Vậy bao giờ thì nàng ấy tỉnh lại?
- Cái này thì thân cũng không rõ, phải xem vào vận mệnh của hoàng phi
- Được rồi, cho người lui đây

Hắn ngồi bên giường nó, nhìn không chớp mắt’’ tại sao cô lại hãm hại ý nhiên? Tại sao mà lại bị ngã xuống sông?’’ . lúc đó,tứ hoàng tử cầu kiến, hắn chạy ra, mong rằng có thể biết được sự thật

- Đệ cũng không nhìn rõ nhưng đệ chắc chắn rằng là công chúa gây xung đột trước và có người cố tình kéo hoàng phi xuống nước
- Thật sao?
- Vâng, liệu đây có phải âm mưu không?
- Chắc chắn rồi, nhưng chủ mưu là ai? Nếu đệ đã nói thế thì người ta nghĩ tới đầu tiên là công chúa. Nhưng trước khi sự việc chưa được làm sáng tỏ thì không nên làm gì sơ suất

Sau đó, Tiêu Hạo hồi phủ, còn hắn thì trở về trông nó. bây giờ đến lượt hắn hầu hạ vì không yên tâm để cho nô tỳ làm. Hắn ngồi tự lẩm bẩm:

- Tại sao ta phải tốt với cô như thế này chứ? Tại sao phải lo cho người mà ta ghét chứ? Chắc vì ta có lòng khổ độ chúng sinh mà, ừ đúng rồi, tới con chó ta cũng thương huống gì là cô chứ

Một ngày, hai ngày trôi quá nó vẫn không tỉnh lại. độ lo lắng ngày càng lên cao. Tin tức đã truyền tới tai thái hậu, người đích thân đến thăm đứa cháu dâu của mình.

- Long nhi à, con đừng lo lắng quá, hiền nhi nhất định sẽ tỉnh lại thôi

Người vừa nói dứt câu thì ngón tay nó động đậy, mắt từ từ mở ra. Hắn vui sướng liền chạy tới bên giường hỏi tới tấp:

- Cuối cùng cô cũng tỉnh lại rồi. thấy trong người thế nào? Có đau đầu không? Có đói không? Khát nước không

nó không nói gì với hắn, quay sang thỉnh an thái hậu:

- Thỉnh an thái hậu
- Không cần đa lễ, con đang bị thương mau nghỉ ngơi đi. Con xem Long nghi lo lắng cho con biết chừng nào . thôi ai gia không phá không gian của hai người nữa, ai gia về cung đây

Nói rồi, thái hậu khời kiệu hồi cung. Còn nó thì mặt xám lại:

- Sao hả? hiểu lầm rằng ta hại công chúa chứ gì? Nên mới không cứu ta chứ gì?
- Xin lỗi, tại ta thấy công chúa bị ngã xuống trước
- Xin xò gì, ta không nghe. Người có biết là ta rất sợ hay không? Lão nương trời không sợ , đất không sợ chỉ sợ nước thôi đấy. – nó vừa nói vừa méo mếu
- Thôi đừng như thế nữa, may là ta còn sơ cứu kịp thời đó, không thì người chết lâu rồi biết không hả
- Sơ cứu? người.. người...
- Đúng, ta đã hô hấp cho người
- Huhu... mẹ ời...trời ời, con mất nộ hôn đầu rồi. nộ hôn con giữ gìn bao lâu chưa lịp trao cho oppa thì đã bị cướp rồi

Nghe nó nói, hắn mới nghĩ ra’’ tại sao ta không nghĩ tới chuyện đó? Tại sao ta lại không ngăn ngại mà cứu cô ta chứ?’’ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiền Hiền, Ta Thương* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ngược Đãi

Ý Nhiên tức tối đi vào cung hoàng hậu

- sao mặt mũi của con sầm lại vậy? ai trêu ghẹo con nói ta nghe nào?

- hoàng hậu, hôm trước Long ca ca có mời con đi ngắm cảnh trên sông, co chẳng gây thù oán gì mà hoàng phi của huynh ấy đẩy con xuống nước làm con suýt thì mất mạng.

- có chuyện đó sao?- Hoàng hậu ngạc nhiên hỏi

- vâng, may là có hoàng huynh cứu con không thì bây giờ con chẳng thể đứng đây được nữa- giọng ả sụt sướt

- hừ. Mạc Cố Hiên nghĩ mình là ai chứ, cứ tuơng vào được hoàng phủ là hay lắm sao? Vịtjt hì vẫn là vịt, làm sao hóa thiên nga được chứ/? May là Long nhi còn tình cảm với con không thì không biết con ta thế nào. Không hiểu sao hoàng thượng lại ban hôn cho Long nhi và ả ta? Ta vẫn muốn con làm Hoàng phi hơn

- tình cảm của con trước giờ dành cho huynh ấy vẫn sâu đậm

- được, để ta phải dạy cho con ả họ Mạc kia một bài học. người đâu, mau truyền Nhị hoàng phi vào cung

Một thời gian sau, nó tới. nét mặt của nó bây giờ nhìn ả quá khinh bỉ

- Thịnh an hoàng hậu nương nương, không biết người gọi con tới có chuyện gì

- Không biết hay là vờ như không biết? có phải ngươi đã đoán trước được ta sẽ biết chuyện giữa ngươi và công chúa nên giả bộ đáng thương?. Những kia, mặt mũi thì bơ phờ, mắt thì sưng, chân tay êo lả. cái đó chỉ lừa được Long nhi chứ không lừa được ta đâu

- Người nói gì con không hiểu

- Có phải ngươi là người đẩy công chúa xuống nước đúng không?

- Nhi thần không dám, chỉ là do công chúa khiêu khích nhi thần nên con mới lỡ tay thôi

- Lỡ tay? Chẳng phải tẩu vì ghen ghét ta xinh đẹp, được long ca sủng ái nên mới làm thế sao?

“ cái con nữ phụ không biết lượng sức mình. Cô mà cứ ở thế giới hiện đại đi, xem có bị up hội đồng không?”- nó nghĩ

- Công chúa xin cấn trong lời nói. Ta ghen ghét cô? Dù ta có hay ghen ăn tức ở đi chăng nữa thì cũng không bao giờ thêm giành giật với cô, dơ bẩn tay ta

- Hồn xược ! dám nói công chúa thế ả?- Hoàng hậu tức giận

- Hoàng hậu, người chưa biết chứ, chính vì tẩu mà hại Long ca ca bị trọng thương mãi mới hồi phục được

- Vậy thì tính sổ luôn đi, người đâu? Lôi ả tiện nhân này ra ngoài , đánh 20 gậy cho ta. đấy chỉ là cảnh cáo , sau này ngươi mà còn dám làm ảnh hưởng tới công chúa và nhị hoàng tử thì đừng trách ta không báo trước!

- Ta đã làm đi sai chứ? Tại sao lại đánh ta? – nó kêu lên

Tiếng kêu cũng vô vọng thôi. Nó bị đánh. Từng lần giáng xuống như muốn lấy mạng ngay lập tức. bây giờ nó đã hiểu cảm giác đau đớn trên phim mà nó xem, thật là muốn cắt ra cắt thịt, nó lịm dần đi. Ngất. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Lết Xác Về Phủ Bất Ngờ Được Soái Ca Yêu Thương

- Tiểu thư, tiểu thư, người mau tỉnh lại đi- tiểu tiểu hốt hoảng chạy ra đón lấy nó.

- Tiểu thư của ta bị sao vậy?- cô hỏi 1 tên lính đưa nó về

- Còn sao nữa, bị hoàng hậu hành hạ chứ sao. Sau khi tiểu thư về nhà cô tỉnh dậy thì nhớ bảo đừng có mà đắc tội với công chúa không thì hậu quả sẽ không như ngày hôm nay đâu

Tiểu thư khóc sụt sùi đưa nó vào phòng. Trờ nhìn mặt nó kia, sao mà ra lắm mồ hôi thế kia? Tiểu thư vội chạy ra ngoài thì gặp hân

- Người làm sao thế ?

- Tiểu.. tiểu thư.. hức ... bị đánh đến mức kia ạ

- Sao? Ai đánh hoàng phi?

- Là Là...- tiểu thư ấp úng

- Nói mau

- Là hoàng hậu ạ.

Hân đưa ra mấy giấy rồi nói:

- Rồi lui xuống đi, để ta chăm sóc hoàng phi

- Vâng

Hân bước vào căn phòng ấy, có thể cảm nhận được mùi tanh của máu. Còn nó thì vẫn nằm đó, bất tỉnh

- Nóng quá- hân sờ chán nó rồi nói

Hân lật tấm áo dính bê bết máu kia ra, bên trong là tấm lưng của nó. tấm lưng vốn dĩ trắng nõn nay đã bị tra tấn bằng những đường thâm tím thật to. Hân xót lắm, tự trách bản thân sao không bảo vệ được nó

- Biết không? Lúc trước khi ta thành thân với cô, cha cô đã tới nhờ ta chăm sóc cô thật tốt. cha cô lo rằng họ Mạc không để đứng vững trong triều đình nên cố gài gắm 1 đứa con gái duy nhất là cô vào cung. Cứ ngỡ tưởng ta sẽ che chắn cho cô khỏi vòng xoáy của vương quyền ai ngờ... lại hại cô ra nông nỗi này.- hân tự độc thoại

Sau đó, hân lau vết thương cho nó. bón canh cho nó, ngồi canh nó cả đêm. Vừa được 1 trận ngủ xuống nước nay lại thêm 1 trận thập tử nhất sinh, sức khỏe của nó là điều vô cùng đáng ngại.

Đêm tới, hân chẳng thể nào ngủ được. chỉ biết ngồi nhìn nó, vừa thương xót lại có chút đáng yêu.

- Kể ra thì cô cũng xinh đó chứ. Nhìn này, mắt thì là dạng bồ câu, sống mũi cũng cao nữa- hân vừa nói vừa sờ vào mũi nó. má kia mịn thế không biết. – hân véo nó 1 cái

- Mẹ ơi.. mẹ ... - nó nói trong lúc bất tỉnh

- Mẹ đây!- hân vỗ đầu nó

- Lạnh quá mẹ ơi!

Chẳng nghĩ ngợi gì nữa, hân nhảy lên giường, ôm nó vào lòng, sưởi ấm cho nó. Nó thì vẫn miên man trong cơn sốt, như 1 chú cún con nằm gọn trong vòng tay của hân.

- Người ta hành hạ con kìa mẹ, con nhớ mẹ lắm

- Ngoan, đừng sợ, có ta ở đây- hân vừa nói vừa vỗ vào vai nó

- Ai mà biết được trong cung lại thế chứ mẹ! con làm điều đúng thì lại bị đánh đập, hành hạ. Con có lỗi gì chứ? Chỉ là con không phải người của thế giới này nên không hiểu chuyện, con nhớ mẹ quá, nhớ bạn bè quá, nhớ trường lớp. ...

“ sao cô ta lại nói những điều đó? Sao mà nghe lạ quá?”

- Ta xin lỗi. cô mau chóng khỏe lại đi- hân nói nhỏ

Nó cứ nghĩ rằng người đang ôm nó là mẹ thật nên cứ ôm thật chặt không buông cả đêm Đăng bởi: admin

Chương 16: Ăn Cháo

Sáng hôm sau , khi mặt trời đã lên tới đỉnh đầu. nó mệt nhọc mở mắt ra

- A ui, đau hông quá đi- nó vừa nói vừa sờ vào hông
 - Cô tỉnh rồi à? Nào, mau lại đây ăn sáng đi
 - Người ta đau mỗi toàn thân thế này làm sao mà đi được , con ghê nữa, ngồi đau hông lắm
 - Trời, cô không đi để bốn hoàng tử bế cô nhé- hawnsuowif gian xảo.
 - Đừng có mà giờ trò biến thái ở đây, mau mang cho ta ít đồ ăn ra đây đi, ta đói sắp chết rồi- nó kêu than
 - Thế là hấn bụng cho nó bát cháo ra nơi nó đang ngồi
 - ủa sao người tốt thế? Lại định có âm mưu gì hả
 - nói ít thôi, há miệng ra- hấn vừa nói vừa múc thìa cháo đưa lên miệng nó
 - nó từ từ mở miệng ra. ” ăm ..phụt ”
 - sao mà nóng thế- nó phun thẳng miếng cháo vào mặt nó
 - cô... dám làm bẩn mặt của bốn hoàng tử. thôi tự ăn đi nhé, ta không bón nữa đâu. Muốn tốt tí cũng không xong- hấn tức giận nói
 - tốt được có một lúc mà cũng đòi- nó bĩu môi nhìn hấn
- sau đó, nó cầm bát cháo lên. ” Xoàng. ” bát cháo rơi xuống, tay nó thì buông thõng xuống như bị gãy, mất đi cảm giác.
- Tay tay... tay của ta bị làm sao thế này?- giọng nó run run
 - Sao cơ?
 - Tay ta không còn cảm giác nữa rồi.
 - Đừng lo, thôi để ta bón cho cô.

Thế lại hấn lại trở về trạng thái dụ dằng đi tới bón cháo cho nó

- Ta xin lỗi- hấn vừa dứt cháo vừa nói
- Sao, xin lỗi gì?
- Vì ta mà cô bị hoàng hậu đánh ra nông nỗi này

Nhìn lại bản thân, nó cũng thấy mình thảm thật. cái lưng đầy vết bầm tím thì sau này làm sao có thể diện váy khoét lưng được nữa?

- Đứng rồi tại người hết đây, mau đèn cho lão nương- nó vừa mếu vừa đánh vào hấn
- Thay đổi nhanh thế, mới gì đã mếu máo hết rồi
- Huhu, ở chỗ ta bây giờ chưa lấy chồng đâu. Thế mà ta lại đi tới nơi khi ho gà gáy này để làm hoàng phi, thật là bất công
- Thôi, ta sợ nhất là nhìn thấy nữ nhi khóc đó,nào mau ăn cháo đi, rồi khỏe nhanh, thích gì ta đều làm cho cô được không?

Một ngày, hai ngày trôi qua , thương tích của nó cũng dần bình phục . mỗi ngày, tình cảm của hai người lại càng lên cao. Đêm nào hấn cũng ngồi ngắm nó ngủ. khi nó sốt thì chẳng ngần ngại thức cả đêm để ôm nó. còn nó, chẳng hề hay biết gì , chỉ biết là mình đang nằm trong một vòng tay ấm áp, an toàn mà ngủ thôi Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Ta Vẫn Thương Mà

- Tiểu thư mau tỉnh lại đi , mặt trời lên tới đỉnh đầu rồi đó- tiểu tuyết gọi nó
- Sao? Hoàng tử đâu?- nó hỏi
- Người ra ngoài rồi ạ. Tiểu thư lại nhớ người rồi ạ?
- Ăn nói xoàng bậy.- nó vừa nói vừa vuron người dậy, ngoáp 1 cái thật dài rồi nằm xuống ngủ tiếp....
- Tiểu thư!!! Dậy – tiểu tuyết vừa nói vừa kéo nó dậy
- Ày za... mệt quá đi.- nó lại ngồi dậy lần thứ hai
- Tiểu thư không được nằm nữa đâu, không có hoàng phi nào mà ngủ tới trưa mới dậy đâu
- Thôi được rồi, mau đi lấy đồ ăn sáng cho ta đi , nằm mấy ngày rồi ê ả hết cả người
- Vâng

Nó bước tới lại gần bàn trang điểm’’ oa , bây giờ mới để ý nha, toàn đồ quý hiếm ơ...’’ nó nhìn vào gương’’ sao mặt mình lại có vết này nhỉ?’’- sờ lên má nó tự bảo bản thân.’’ Mà chẳng sao, xinh quá thêm tý xấu vẫn là xinh’’

- Tiểu thư, điểm tâm tới rồi, người mau ra rửa mặt để ăn nào

Nó chạy như con sóc con vượn vừa mới khỏe dậy.

- Ngon quá, mấy ngày bị bệnh toàn ăn cháo không à, giờ được ăn cơm , ăn mần thầu thích thật
- Vậy tiểu thư ăn nhiều vào.
- Cảm ơn em nha, mấy ngày qua chăm sóc ta kĩ quá
- Em ?- tiểu tuyết ngơ ngắc
- Thế không là em thì ai?
- Em có chăm sóc tiểu thư đâu
- Thế ai? Chẳng lẽ là tên biến thái đó
- Là nhị hoàng tử . người lúc nào cũng lo lắng cho tiểu thư. Nếu không phải việc hoàng thượng giao thì không rời xa tiểu thư nửa bước. đến cả lau mặt nhị hoàng tử cũng tranh phần thì em làm gì có cơ hội hầu hạ người chứ?//////
- Thật á?- nó tròn xoe mắt hỏi
- Vâng, kìa nhị hoàng tử về rồi- tiểu tuyết vừa nói vừa hướng mặt ra phía sân

Mặt nó đỏ ửng lên, cảm giác vô cùng e thẹn . ‘’ thì ra là hần đã chăm sóc cho ta, là hần đã ôm ta suốt mấy đêm sao?’’

- Thịnh an nhị hoàng tử- tiểu tuyết cúi đầu chào hần
- Không cần đa lễ- hần nở nụ cười thân thiện

Tiến lại bàn ăn, hần nói

- Thế nào đã khỏe hần rồi sao mà phồng mồm trợn má lên thế?

- Ừm ... ừm

- Nuốt đi xong thì nói

Nó cố nuốt nốt chỗ thức ăn trong miệng, rồi ngáp ngừng:

- Là người đã chăm sóc ta sao?

- Đúng thì sao nào

- Người.. ờm ta sao?

- ừ, đó là việc nên làm. .. à không.. nghĩ lại ta thấy hối hận rồi

- hừ, tại sao

- không sao chỉ vì ta thấy thế thôi. Nào ăn đi, ăn nhiều vào cho béo ra . mấy ngày rồi nhìn cô gầy nhom ốm yếu, người khác nhìn vào lại tưởng ta ngược đãi cô- hần đỡ dành

- ăn nhiều béo u thành con lợn thì sao

- có sao đâu, ta vẫn thương mà – hần vừa nó vừa véo nó cái Đấng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Trống Vắng

Buổi sáng thức giấc, nó tràn đầy sức sống. chạy quanh loanh khắp phủ nhị hoàng tử, nó đều thân thiện chào mọi người. còn hần thì mặt bí xị ra

- Ê , hôm nay huynh sao thế? Đến tháng à?- nó đùa giỡn

- Đến tháng là gì? Mà ta chẳng quan tâm, ta chán .

- Sao thế? Kể ta nghe đi

- Phụ hoàng truyền chỉ xuống, bảo ta đi thị sát dân tình ở phía Tây ngoại ô. Vùng đó mới bị hạn hán. Xem ra lần này lại phải đi mấy hôm rồi

- Thế sao? –mặt nó long lanh

- Sao cô vui thế? Không muốn ta ở phủ hả?

- Không không. Ta đâu có dám. Thị sát dân tình là rất tốt, nay mai có thể làm 1 vị quan liêm chính, biết thương dân yêu nước.

- Hừ. nói như hát hay. Sao cô không làm quan văn nhỉ. Thôi mau vào thu dọn hành lý cho ta đi

- Oke luôn- nó vui sướng

Nó cùng hần chạy vào Tiêu viện(Phòng của nó và hần). Thu dọn đồ xong, hần ghé xuống, véo má nó một cái

- Chà biết tại sao ta lại thích véo má cô đến thế?

- What? Sao lại véo má ta. đau lắm đó

- Ta thích đó- hần vừa nói vừa đưa cả hai tay lên véo hai bên má nó

- ừ ừ...- nó lắc đầu

- nào đứng im nghe ta nói đây: ở phủ không được quậy phá nghe chưa? Không được gây sự nghe chưa? Không được đùa giỡn với nam nhi. Nếu hoàng hậu và công chúa có ức hiếp thì phải nhịn, khi nào ta về ta sẽ tính sổ hộ cho. Nhớ nhé

- biết rồi. cứ như sinh lý từ biệt không bằng. huynh nhớ giữ gìn sức khỏe nhé

- à mà không được quên ta đo- hấn vừa chạy ra xe ngựa vừa nói vọng vào

xe ngựa vừa chạy, nó hướng mắt theo. Trong lòng có chút buồn “ nhớ Tiêu Long sao? Còn lâu nhé. Mình làm sao có thể nhớ huynh ấy được chứ” (có chút thay đổi xưng hô).

Nhưng không, không những nhớ mà là cực kì nhớ. Nó lúc nào cũng muốn đối đầu với hấn nhưng giờ trong phủ chẳng ai dám cãi tay đôi với nó cả. nó cũng nhớ cảm giác được chăm sóc một cách tận tình từ một con người khác giới, nhớ cái ôm

Biết là rời xa nó thì nó sẽ nhàm chán nên hấn đã nhắc nhở Tiêu Hạo thường xuyên tới chơi với nó

- tẩu tẩu à, người đừng buồn. hoàng huynh chỉ đi hơn 10 ngày thôi mà. Người đừng quá lo. Ta sẽ sai người hầu làm mấy trò hay ho cho người xem

- thôi không cần đâu, ta có buồn gì, ta chỉ thấy không khỏe nên mới thế.

- Vậy để ta gọi đại phu

- Không cần làm phiền tới tứ hoàng tử như vậy, ta thật sự không sao cả

Hết cách tứ hoàng tử cũng chịu . Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Vượt Rào Không Thành

Buổi tối tối, nó gọi tiểu tuyết ra ngoài sân ngồi ngắm sao

- Tiểu tuyết, em xem trên trời có bao nhiêu ngôi sao thế?

- Nhiều lắm ạ . em ngồi đến từ bé mà em không đến hết nổi

- Thật sao? Em có biết trong sách luôn giải thích những hiện tượng tự nhiên không?

- Em không biết đâu, em có đọc sách đâu ạ. Nhưng em biết khi mỗi người chết đi, thì trên trời sẽ thấp sáng thêm một vì sao đó

- Thật ư? Vậy khi xuất hiện một vì sao mờ tức là có người sắp chết à?- nó cười

- Chắc thế ạ. Người có nhớ hoàng tử không ạ?

- Nhớ hấn ư? Không bao giờ nhé. Ai mà nhớ tên háo sắc chứ

- Thật sao ạ?

- Ta có lừa em gì đâu

Hai người nói chuyện trên trời dưới bể. mắt nó cũng lịm dần

- Tiểu thư, người ngủ rồi sao?- tiểu tuyết hỏi nhỏ khi thấy nó tựa vào vai cô

- Đừng véo má ta mà. – nó miên man

- Tiểu thư...

- Hứ , người bảo ta phải nhớ người sao? Thế người có nhớ ta không chứ? Không biết ăn có no không? Liệu chỗ đó có gái xinh không. Cứ lén phéng đi, về lão nương xử tội

Tiểu tuyết không nói gì rồi đưa nó về phòng

Sáng hôm sau, khi tỉnh dậy, tiểu tuyết đã chạy luôn bên nó và nói

- Em thấy tiểu thư nhớ hoàng tử thế hay là mình đi tới chỗ người thị sát dân tình thăm được không
 - Nghe có vẻ được đấy, mau thu dọn hành lý đi
- Thế là nó và tiểu tuyết tức tốc thu dọn đồ đạc chuẩn bị lên đường, nhưng ra tới phủ, hai người bị chặn lại. nó tức tối quát
- Biết ta là ai không mà dám chặn đường ta chứ?
 - Thưa hoàng phi, nhị hoàng tử đã dặn dò là không cho người rời phủ nửa bước, tránh gây mất an toàn cho người
 - Cái gì? Ta có gì đâu mà phải mất an toàn chứ?
 - Mong hoàng phi hiểu cho nô tài, thần cũng chỉ làm việc theo sự dặn dò của nhị hoàng tử thôi
 - Ta là hoàng phi đấy biết không? Tránh đường mau cho lão nương đi không thì biết tay ta.

Mấy tên thị vệ vẫn đứng im như tượng tạc. bất lực, nó chạy về phòng

- aaaaaaa. Thật là tức điên mất thôi. An toàn gì chứ? Rõ ràng là muốn ta sống không bằng chết đây mà. Thật là tức quá đi. Mà không sao, mình có thể rình lúc trời tối để lên ra ngoài mà
- không được đâu tiểu thư, nguy hiểm lắm - tiểu tuyết cản ngăn
- sao không được, ta đã quyết rồi, nếu em không đi thì thôi.
- tiểu thư....
- thôi không nói nữa, cứ như thế nhé Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hẳn Có Thích Mình Không?

Nửa đêm canh hôm, nó lẩn mò ra bờ tường, nhìn bức tường nó ước tính cao khoảng 2m5 , trong khi nó chỉ cao 1m60. Nó nhảy mãi không với tới được. bỗng có tiếng sột soạt từ đằng sau, tóc gáy nó dựng đứng lên. Hiên không dám cựa quậy. tiếng động ấy lại 1 lần nữa phát ra, nó lấy hết can đảm quay về phía sau. Thì ra đó là đại hoàng tử

- Huynh làm ta hết hồn đo.- nó thở phào ôm ngực
- Đêm hôm khuya khoắt không biết hoàng phi ra đây có việc gì
- Không có gì cả, ta chỉ ra đây hóng gió thôi
- Hóng gió mà cần phải mang theo cả hành lý sao? Có phải người muốn trốn khỏi phủ để đi thăm nhị đệ ta không?
- Bị huynh đoán được rồi sao?- nó gãi đầu
- Muội đừng sợ, ta sẽ giúp muội.
- Thật sao?
- Người của ta đã sắp xếp sẵn rồi, muội cứ thoải mái đi công chính. Đi ra đó có một chiếc xe ngựa, sẽ có người đưa muội đi
- ồ, thank you nhé, ta đi đây, sau này nhất định sẽ báo đáp huynh

nó chạy đi bỏ mặc tiểu tuyết ở phủ. Đi một mình cảm giác hơi sợ nhưng nó tin vào linh cảm của mình rằng đại hoàng tử sẽ không lừa nó

- giải quyết xong xuôi rồi chứ?- một bóng áo đen xuất hiện rồi nói

- sao lại để cô ta đi dễ dàng thế- đại hoàng tử thắc mắc
- không phải dễ dàng mà đang tạo sự tin tưởng.
- ta thấy nên một đao giết chết à ta, tránh để lại tai họa
- nếu làm như thế thì Tiêu Long chắc chắn sẽ đoán ra kẻ đứng sau chuyện này là ai
- quay về bên nó. chưa bao giờ vì một người mà nó lại mạo hiểm tới thế.

Ngồi trên xe ngựa lóc xóc, nó chẳng thể ngủ được

- cho hỏi bao giờ mới tới chỗ của nhị hoàng tử thế?
- Hoàng phi cứ nghỉ ngơi đi, chặng đường còn rất dài phải sáng mai mới tới
- Á? Thật sao

Nó lại chui vào trong xe, nằm chơi ca hát. “ tại sao phải vội vã đi tới muwacs mà không mang theo tiểu tuyết nhi. Tại sao mình lại phải làm như thế vì hấn ta chứ? Tại sao lại phải gặp hấn? chẳng lẽ ... mình thích hấn rồi ư?” nghĩ tới đó, mặt nó đỏ ửng lên.” Không được, mình phải về thế giới của mình, không thể để chuyện tình cảm mà ảnh hưởng tới oen đường tương lai được. nhất định phải thật tiết chế bản thân. Mà... không biết hấn có thích mình không?”. Nó nghĩ tới nghĩ lui, càng nghĩ thì càng không thể chối cãi được tâm trạng nó. xe ngựa cứ thế chạy trong đêm, còn nó thì đã miên man trong giấc ngủ cứ ngỡ tưởng không thể ngủ được bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Ngọt

Sáng sớm hôm sau, chiếc xe ngựa dừng lại ở một ngôi làng hoang sơ. Nó thức dậy, đau nhức toàn thân

- Thưa Hoàng phi, đã tới nơi rồi ạ.
- ừm

nó nói rồi trèo xuống xe, vươn vai cái, hít 1 hơi thật dài nhưng chẳng thấy hấn đâu.

- Vậy đại hoàng tử có nói rằng nhị hoàng tử ở đâu không?
- Nó tài không biết ạ. Đại hoàng tử chỉ biết là nhị hoàng tử ở trong ngôi làng này thôi, còn vị trí cụ thể thì không nói rõ.
- Thôi được rồi, ta tự tìm vậy

Nó sai chân bước vào ngôi làng tàn đổ. Đất khô cằn, đến một cây cỏ cũng không sống nổi. nó tiến thẳng không ngã rẽ, hai bên đường đều là những người dân nằm đó, miệng khô không giọt nước. tiếng kêu cứu vang khắp nơi. Bỗng nó thấy một đứa trẻ chạy ra:

- Làm ơn cho con xin ít nước được không? Con khát lắm rồi

Nó nở một nụ cười thân thiện rồi đưa luôn cho đứa trẻ vò nước của mình. Đi tiếp, nó thấy 1 đám đông đang xúm lại. hỏi thăm mới biết được triều đình sai người tới tiếp tế dân. Đoán là nhị hoàng tử, nó đi theo đám đông đó. Từ xa xa, nó có thể nhận ra ngay lập tức nụ cười chết người của hấn. nhìn hấn gây đi lăm, ăn mặc khác hấn mọi ngày, hấn chỉ ăn mặc như một người dân bình thường. miệng luôn cười, tay mức cháo phát cho người nghèo

Đám đông giải tán dần cũng là lúc hấn nhìn thấy nó. Tiêu Long phải dụi mắt tới mấy lần mới dám chắc đó là nó. nó chẳng ngần ngại gì chạy tới chỗ hấn. như một hành động đã được tính trước, nó luồn tay qua hai tay của hấn, giữ hấn vào người. hay nói một cách ngắn gọn rằng nó đang ôm hấn.

Đám đông bắt đầu chú ý về người con gái ấy. bởi nó quá nổi bật về cả nhan sắc lẫn trang phục

- Sao cô lại ở đây?- hấn ngạc nhiên hỏi khi vẫn ở trong vòng tay của nó
- Ta thấy nhớ người thì ta tới thôi chứ sao?

- Nhớ ta hả- hấn tròn xoe mắt

- Bộ người bị điếc hả.

Hấn từ từ gỡ vòng tay đang ôm siết ấy ra, nhìn lại nó một lần, thờ dài nói

- Nhìn muội gầy đi quá, chẳng lẽ nhớ ta tới mức quên ăn quên ngủ sao?

- Nghĩ gì, ta đang giảm cân đó.

- Không được gầy nghe chưa-hấn cừa nói vừa cúi xuống véo má nó 1 cái

- Aiza đừng véo má ta mà, sắp roi ra rồi đấy

- Thôi được rồi. nhưng lúc này cô ôm ta chặt quá đấy

Nó ngượng 9 mặt,

- Đó là ta thêm người thôi, chứ ta có cố ý ôm huynh đâu

- Được rồi, ta biết mà- hấn lại véo má nó tiếp

- Đã bảo đừng có véo rồi mà. Không thì ta về đấy- nó trừng mắt lên

- Rồi, rồi , cô nương cầu kinh Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Bách tính nơi đây lắm than vô độ, kẻ sống thì không có chỗ nương thân, không có thức ăn, người chết thì không có cỗ chôn thân, thật là khiến người triều đình như Tiêu Long khó xử. nay lại thêm 1 cái loa phát thanh tới, thì chắc hẳn phải già đi mấy sợi tóc trắng.

Nơi hấn ở chẳng cao sang gì, chỉ là ngôi nhà tranh , bên trong có đúng 1 bộ bàn ghế và 1 cái giường

- Thế này thì ngủ kiểu gì đây ?- nó gãi đầu

- Đành ngủ cùng thôi chứ kiểu gì nữa.

- Há? Huynh đừng có mà suy nghĩ đen tối nhé .

- Yên tâm, ai thêm động vào muội chứ? Nhìn kia, người thì thấp 1 mẩu, ngực mông đều không có . haizzz, nữ nhi bây giờ chẳng ai giống muội cả, thật khiến ta cứ tưởng mình có của quý.

- Huynh. . .

- Huynh gì hả? đúng là ta có sức quyến rũ mà, khiến cho thiên kim tiểu thư phải nhớ tới mức đi tìm, mà đi tìm còn không mang nha hoàn đi theo, nào bây giờ thì ai hầu hạ ta, ai nấu cơm đây?

- Để lão nương làm hết.

- Thôi thôi- hấn xua tay. – ăn được bữa cơm của muội chắc ta không lết được xác về phủ mất.

- Thế thì huynh hầu hạ . ok?

- Ô ...?

- Ô kê. Nghĩa là được không

- Sao muội nói cái gì kỳ lạ vậy?

- Muội tới thử thời gian mà.

- Thôi đừng hoang tưởng nữa, nghỉ ngơi đi

Nói rồi hấn chỉnh lại giường , dọn dẹp và quét lại nhà. Nó thì ngồi khoanh chân lên giường. “ chà chà, ai biết rằng nhị hoàng tử có thể coi bỏ long bào mà dọn dẹp như dân thường chứ? Xem ra ta vớ phải cục vàng rồi, vừa đẹp trai lại vừa biết lo cho cuộc sống, cũng ưu tú lắm chứ. Haizz, lại phải giữ chồng rồi”.

Vừa dứt suy nghĩ, nó nghe thấy tiếng người

- Chào nhị hoàng tử, không biết hạ quan có làm phiền ngài không?

- Không sao, có chuyện gì mau bẩm báo

- Chuyện là thế này... quan tri phủ ở trấn này biết nhị hoàng tử tới nên đã chuẩn bị 1 chút tiệc gọi là chào đón. Không biết tối nay ngài có rảnh để thức hay không?

- Không cần khách sáo thế đâu, ta tới đây để cứu dân chứ không phải dự tiệc

- Chỉ là một chút lòng thành của mấy hạ quan ở đây mong ngài hiểu cho

- Thôi được rồi nhưng hoàng phi của ta...

Viên quan nhìn nó, có chút e ngại.

- Vậy kính mời luôn hoàng phi

- Được , vậy không tiễn.

Hấn quay lại, còn nó thì vẫn đang vênh tai lên nghe lỏm.

- Tối nay muội đi với ta nhé.

- Sao ? đi đâu

- Thì chắc muội cũng nghe rồi, mấy viên quan ở đây muốn bày tỏ chút lòng thành nên ta không đi e là không hay lắm

- Đi thì đi, đỡ phải nấu cơm Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Muội Ghen Sao?

Tối. người hầu kẻ hạ tới đưa phu thế nhà nó đi. Lại cái cảm giác không yên ổn khi ngồi rên kiệu ấy, nó lao đảo va bên này vấp bên kia. Còn hấn thì ngồi yên như tượng tác (ngồi quen từ bé). Đi một đoạn đường xa thì kiệu dừng lại. vén bức màn , nó nhìn thấy đó đích thị là một cái lầu xanh.

“ tương tiệc tùng gì chứ? Hóa ra chỉ đưa nhau tới lầu xanh để trăng hoa ong bướm thôi” . tên quan ban sáng chạy ra:

- Kính mời vương gia, vương phi.

Bước vào trong đúng là không khí rất nhộn nhịp. kẻ vào người ra. Kẻ vào một mình ra thì lại thêm vài cô nương bên cạnh. Ai cũng nhìn nó chằm chằm nói

- Sao lại đưa nữ nhi tới lầu xanh chứ?

Lên tới tầng thứ hai, ít người . biết ngay là tầng này đã được bao trọn nên nó chẳng sợ bàn tán nữa. đội ngũ quan chức ra hành lễ xong xuôi, bước vào bàn tiệc là toàn đồ xa hoa, khác hẳn với 1 chốn bị hạn hán tàn phá.

- Nào, bùng rượ lên. — tên cầm đầu nói vọng to

Thế là 8 cô kỹ nữ bước vào. Ai cũng xinh như hoa, đến bên 6 tên quan và hấn (hấn VIP nên được 2 cô).

Nó thành người vô hình. Còn hấn thì bạn nói chuyện với quan lại , vừa phải uống rượu liên tiếp do 2 kỹ nữ kia dâng lên. Nó tức tối bỏ đi mà chẳng hề hay biết.

Tiệt tào, chẳng thấy hoàng phi đâu, ai cũng lo lắng ráo riết đi tìm. Hấn cũng lo chẳng kém. Tự trách bản thân quá ham chơi và quên đi trách nhiệm với nó, hấn chạy đi tìm.

Nó tức tối lần theo vết chân ngựa về nhà. Nằm rúc trong cái chăn, nó nghĩ “ tên chết tiệt. Lão nương vì nguoi mà lặn lội tới đây để dương mắt nhìn nguoi vui chơi với đám kỹ nữ sao? Đừng có mà về nữa. đi luôn đi.”

Hấn đoán là nó đã về nên cũng lần theo vết xe ngựa mà trở về. về tới nơi, thấy nó nằm chòm trăn kín đầu, hấn lại gần nói

- Hoàng phi của ta sao vậy? sao lại bỏ về mà không để lại 1 lời?

- Ai là hoàng phi của nguoi chứ? Đi đi cho khuất mắt lão nương.

- Sao lại đuổi ta. ta làm gì sai sao?

- Tội của nguoi đáng chết lắm. ta vì nguoi mà lặn lội tới đây , mà nguoi lại vui chơi với đám kỹ nữ kia

- Muội đang ghen sao?

- Ghen gì mà ghen, bách tính thì làm than đến miếng ăn cũng thiếu thốn mà nguoi làm quan như huynh lại đi vui chơi ong bướm ở nơi xa hoa, hưởng thụ cuộc sống. ta chỉ đang nghĩ cho bách tính chứ thêm ghen sao? Có biết là 1 miếng huynh ăn, 1 chén rượu huynh uống bằng số tiền mà 1 người kiếm được trong mấy ngày không?

Hấn im bặt, không nói 1 từ. còn nó thì quay vào trong. Ngủ. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Sau 1 lúc hai người đều không nói, hấn tiến tới, vỗ vai nó

- Ta biết sai rồi, muội đừng giận nữa được không?

Nó chẳng thèm nhúc nhích. Còn hấn thì muốn đi ngủ quá. Suy nghĩ này giờ mệt hết cả nguoi. hấn trèo lên giường nhẹ nhàng kéo tấm chăn nằm cạnh nó. khá ngượng ngùng vì lần đầu tiên ngủ với nữ nhi , lại là người có “ tâm vóc quan trọng” đối với mình nên hấn còn e dè gấp bội. “ Tiêu long à, nguoi có thể làm được mà, chỉ là ngủ thôi, không làm gì cả, mau ngủ đi, ngày mai còn phải giúp bách tính nữa. ... nhưng mà muội ấy đang giận ta, có nên lấy cơ hội này để xin lỗi không?”.

Bất giác, nó quay nguoi lại. nó cảm nhận được hơi ấm từ nguoi nằm bên cạnh, chỉ muốn tới gần và ôm chặt nhưng suy nghĩ nhắc nhở nó rằng nó đang giận hấn. nó nằm im, chẳng tiến chẳng lùi, nhưng nguoi hành động trước lại là hấn.

Bỗng nhiên, nó cảm nhận được chiếc chăn trên nguoi mình có chút dịch chuyển, hấn đang cố lúi nguoi xuống để mặt chạm mặt với nó. bây giờ , hơi ấm đã khác trước. nếu lúc trước là hơi ấm tỏa ra từ lồng ngực thì giờ đây là hơi ấm tỏa ra từ khuôn mặt.

Nó cảm nhận được 1 thứ gì đó đang tiến tới gần mặt mình . rồi bất chợt là một thứ mềm mại chạm vào môi nó. nó mở to mắt, gặp khuôn mặt của hấn. vốn dĩ định đẩy ra nhưng lại bị hấn ghim lại, nín chặt.

Hấn đang hôn nó. đúng hơn là đang cưỡng hôn.

Môi của Tiêu Long vẫn không rời, thậm chí là miết mạnh hơn, siết chặt hơn. Nó thì vẫn kháng cự hết sức rồi đẩy hấn 1 cú mạnh để hai người tách ra khỏi nhau. Mặt nó đỏ như trái cà chua. Còn hấn thì lại ân cần hỏi :

- Hết giận ta chưa?

Câu trả lời của nó vẫn là im bặt.

- Không hết giận là ta lại hôn muối tiếp đó.
- Huỳnh giỏi lắm, dám cưỡng hôn lão nương à?
- Cuối cùng thì cũng chịu mở miệng ra nói với ta rồi, vừa rồi chỉ là hết cách nên mới làm thế thôi, mà muối cũng ngang ngược quá đi, kháng cự thật mạnh mẽ.
- Huỳnh là 1 người biến thái
- Thôi đừng giận ta nữa, ta biết sai rồi, từ giờ ta sẽ từ chối tất cả những lời mời của quan lại được chưa. Ta sẽ cố gắng nghĩ cách cứu người dân nơi đây khỏi kiếp nạn, muối đừng giận ta nữa
- Để ta xem biểu hiện của huynh đã.

Bất giác, hấn kéo nó lại vào trong lòng mình. Giọng nói ảm áp của hấn vang lên:

- Biểu hiện của ta chỉ có thể sưởi ấm cho muối thôi. Đừng có kháng cự nhé, ta sẽ không làm gì cả, chỉ là ôm thôi. Nào ngủ đi Hiền Hiền, ta thương.

Nó im lặng để thể hiện cho sự đồng ý. Cảm giác vẫn thế- rất yên bình. Cảm giác ấy không hề xa lạ, chỉ có điều đến bây giờ nó mới nhận ra đó là vòng tay của nhị hoàng tử - Tiêu Long Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiền Hiền, Ta Thương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Bồng Môi .

Tiếng gà gáy nơi thôn mạc bị tàn phá nặng nề đã đánh thức phu thê nhị hoàng tử. mở ra 1 ngày mới cũng chính là mở ra một mối quan hệ mới.

Hấn nhẹ nhàng ngồi dậy, tay ôm ấm vì ôm nó cả đêm. còn nó thì cuộn chần ngủ tiếp. Tiêu Long chỉnh tề quần áo, mau chóng hít thở không khí trong lành để cho nương tử của mình mặc sức ngủ. sau đó, hấn kiếm 1 chút rau rồi nấu cháo, bưng bát cháo nóng hổi tới bàn, hấn nhẹ nhàng nói:

- Tiểu thư dậy đi.
- Ừm... ta muốn ngủ nữa cơ.
- Có đời nào 1 thiên kim tiểu thư lại để cho phu quân của mình làm tất cả mọi việc mà vẫn chưa tỉnh giấc không?
- Đây là huynh tự nguyện chứ ta đâu ép buộc.

Hấn tới lại gần nó, lật tấm chăn ra, kéo nó dậy

- Dậy mau lên, xong muối cong phải đi tiếp tế dân với ta chứ.
- Huỳnh đi thì đi một mình đi thôi ta đi làm gì
- Ta muốn như thế
- Nhưng ta không thích thế.
- Hay lại để dùng cách ép buộc nhé. Lần này không dễ đâu.- hấn cười gian xảo
- Thôi, thôi ta xin thua. Để lão nương lấp cái bụng rỗng đã.

Nói rồi mắt nhắm mắt mở nó tiến tới chỗ tô cháo nóng hổi đó. Cũng chánwggt thèm chinh lại đầu tóc mà múc một miếng thật to, đưa vào miệng.

“phụt...” nó phun thẳng ra.

- Cháo gì mà nóng thế. Bồng hết cả miệng.
- Ai bắt muối không chịu thổi chứ? Đâu ta xem.- hấn vừa nói vừa tiến lại gần nó.

Ngồi đối diện với nó, hắn nhìn kỹ vào mặt, lấy hai tay véo má nó.

- Đừng có mà nhân cơ hội để trêu ghẹo ta nhé.
- Thì ta đang xem vết bồng của muội mà. Thật ra cũng chẳng có gì nghiêm trọng đâu
- Lấy ta miếng nước đi.
- Nước cũng chẳng làm được gì đâu , chỉ còn 1 cách thôi- hắn lắc đầu.
- Cách gìhả...um

Chưa nói dứt câu thì hắn đã nhanh như một tia chớp , chiếm trọn lấy đôi môi của nó trong đúng 3s. mắt nó nghiêm trọng tới mức không còn 1 giọt máu nào. Hắn nhìn nó, nở 1 nụ cười tỏa nắng. đó cũng là lúc nó nhận ra hắn vô cùng sát gái.

- Thế nào hoàng phi? Đã hết đau chưa?
- Huynh đúng là đồ bỉ ổi mà, toàn lợi dụng ta
- Sao lại là lợi dụng? phu thê ân ái với nhau là chuyện bình thường mà.
- Đúng là cái loại cáo già đội lốt nai tơ.
- Sao cơ? Muội dám nói ta cáo già? Có cần ta thể hiện sự cáo già không ?
- Thôi ngưng đi, ta còn ăn tiếp, đói quá trời.- nó gạt đi rồi cúi gầm mặt xuống ăn cháo. Đúng là cái cảm giác đau lúc này đã bị tan biến

Bạn đang đọc truyện *Lại Đây Hiên Hiên, Ta Thương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.